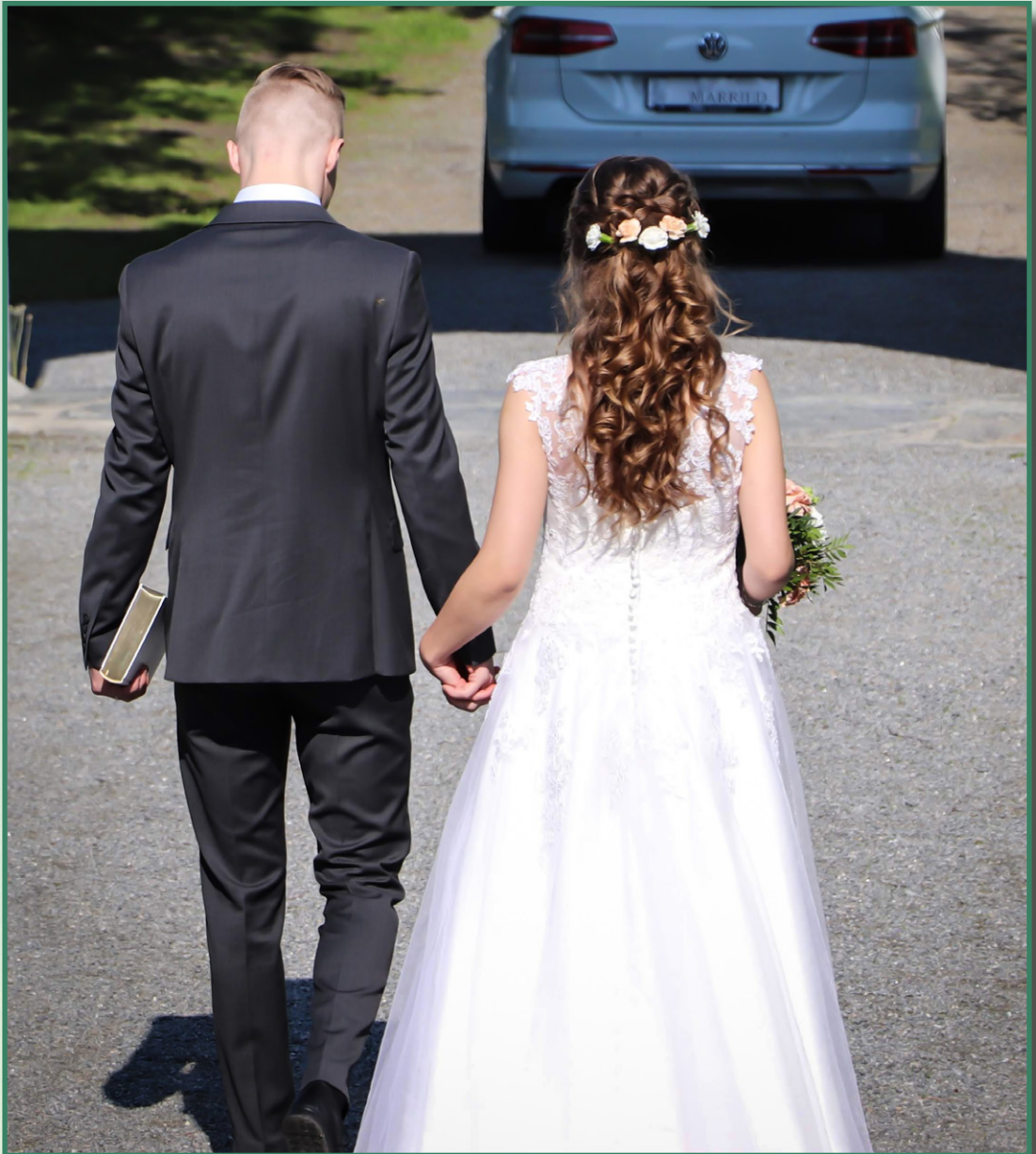
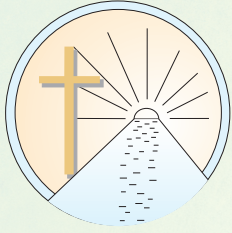

Nr 6/7 2021

Sions Missionstidning

*Och Herren Gud byggde en kvinna av revbenet
som han tagit från mannen och
förde fram henne till honom.
(1 Mos. 2:22)*

BIBELORDET

Vem kan finna en ädel hustru? Långt mer än pärlor är hon värd. Hennes mans hjärta litar på henne och han saknar ingenting. Hon gör honom gott, aldrig ont, i alla sina livsdagar. Omsorg har hon om ull och lin, och hennes händer arbetar med lust. Hon är som köpmannens skepp, hon hämtar sin mat fjärran ifrån. När det ännu är natt går hon upp och sätter fram mat åt familjen, portioner åt tjänarinorna. Hon har planer på en åker och köper den, hon planterar en vingård med vad hennes händer tjänat. Hon fäster ivrigt upp sina kläder och går till verket med starka armar. Hon märker att hennes arbete går bra, hennes lampa släcks inte om natten. Hon sträcker händerna mot spinnrocken, och fingrarna fattar om sländan. För den betryckte öppnar hon sin hand, hon räcker ut sina armar mot den fattige. Hon oroar sig inte för sin familj när vintern kommer, för alla i huset är klädda i scharlakansröd ull. Täcken gör hon åt sig, hon är klädd i fnaste linne och purpur. Hennes man är känd i stadens portar där han sitter bland landets äldste. Linneskjortor gör hon och säljer, köpmännen förser hon med bälten. Kraft och värdighet är hennes klädnad, och hon ler mot dagen som kommer. Hon öppnar sin mun med vishet och har vänlig förmaning på sin tunga. Hon vakar över ordningen i sitt hem och äter inte lättjans bröd. Hennes barn står upp och lovordar henne, och hennes man berömmar henne: "Många kvinnor har gjort storverk, men du överträffar dem alla." Charm är bedräglig och skönhet förgänglig, men prisas ska den kvinna som vördar Herren. Låt henne få njuta frukten av sitt arbete, och må hennes gärningar prisas henne i portarna. (Ordsp. 31:10-31)

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSEN Artikel 8

Vad kyrkan är

Ehuru kyrkan, i egentlig mening, är de heligas och sant troendes samfund, är det likväl, alldenstund i detta livet många skrymtare och ogudaktiga äro med, tillåtet att bruka sakramenten, även när de förvaltas av ogudaktiga. Kristus har ju sagt: På Moses' stol hava de skriftlärderna och fariseerna satt sig etc. Både sakramenten och Ordet äro i kraft av Kristi instiftelse och befallning verk samma, även om de meddelas genom ogudaktiga. De fördöma donatisterna och andra sådana, som påstodo, att man icke i kyrkan fick anlita ogudaktiga präster, och ansågo, att ett prästämbete i händerna på ogudaktiga är utan verkan och till ingen nytta.

Sions Missionstidning

Nr 6/7 2021

Äktenskapet en obruten enhet	4
Den upphöjde Herren	6
Midsommar.....	8
Den store förebedjaren på förklaringsberget.....	10
Barnsida: Ett "bankkort" från Kristus.....	12
Se på Jesus	13
Ungdomsflik: Är det förnuftigt att vara kristen?	14
Frälsningsläran -Görens bättring och tron evangelium	16
Själavårdens betydelse för det psykiska välmåendet	18
Från sällskapande till äktenskap	20
Uppmaning att bevaras i Kristi lära	22
Vishet för vanliga människor	24
Arbetet i Albanien	26

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

Pärmbild:
Ylva Lassfolk Sundqvist

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

RADIERADE HELGSAMMANKOMSTER

Helgsammankomster
utsänds från olika
bönehus under
sommaren.

Äktenskapet en obruten enhet

Människan skapades till Guds avbild, till man och kvinna skapade han dem. Detta återspeglas i allt vad människan är och vad hon gör. I samband med skapelsen gav Gud henne två viktiga kallelser: den första var att föröka sig och den andra var att förvalta skapelsen. Som människa skapad till Guds avbild var hon ändå i behov av en speciell kraft för att kunna utföra allt det som hon hade blivit satt att göra. Därför blev människan välsignad till dessa två kallelser. Vad betyder det här? Det betyder att allt vad en människa är och vad hon gör har en andlig dimension, det vill säga det görs tillsammans med Gud och inför Guds ansikte. Arbete och äktenskapet är en välsignelse av vår skapare.

Äktenskapets grund

I det andra kapitlet i första Moseboken berättas om skapelsen av kvinnan. Om man läser Bibelstället snabbt får man en känsla av att kvinnan skapades därför att Adam inte klarade sig ensam. Det känns såsom kvinnan skulle vara Guds nästa plan, en utveckling av det ursprungliga. Men så skall man inte läsa Bibeln. Kapitel två skall läsas i samband med det första kapitlet som ger den läromässiga grunden för skapandet av människan. Vi kan läsa i kapitel ett att i Guds världsplan fanns båda könen, man och kvinna.

Det som kommer tydligt fram i båda kapitlen är enhet mellan könen. Guds plan var således att det finns två kön och det är grunden för äktenskapet. Det märker vi framöver i det att skapandet av kvinnan berättas utgående från synen på äktenskapet.

Då lät Herren Gud en tung sömn falla över mannen. När han hade somnat, tog han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött. Och Herren Gud byggde en kvinna av revbenet som han tagit från mannen och förde fram henne till

honom. Då sade mannen: *”Äntligen! Hon är ben av mina ben och kött av mitt kött. Hon ska heta kvinna, för av man är hon tagen.”* Därför ska en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de ska bli ett kött. Och mannen och hans hustru var båda nakna utan att vara blyga för varandra. (1 Mos. 2:21–25)

Vi kan lyfta fram några saker ifrån texten: För det första så är det endast Gud som agerar. För människans del räcker det att han reagerar. Adam sover en djup sömn, och Gud tar ett av Adams revben och bygger en kvinna. För det andra, så säger Bibeln att Gud *”förde fram henne till honom.”* Det som är märkligt är att Adam inte sökte efter kvinnan, han frågade inte ens efter henne. Gud förde kvinnan till honom därför att han visste vad Adam behövde. På ett sådant här enkelt sätt lär Gud oss att äktenskapet är en gåva ifrån honom, och att det är en av de viktigaste delarna i Guds plan. Det fick också Adam erfara när han fick se kvinnan.

Adams profetias betydelse

Adams reaktion var en total häpnad. Den blev till den första profetian någonsin. Visst var Adam den första profet när han utbrast med glädje, *”Äntligen! Hon är ben av mina ben och kött av mitt kött. Hon ska heta kvinna, för av man är hon tagen.”*? Adams ord innehåller en viktig undervisning för alla generationer. Vad säger han? Han talar ett språk av enhet. Han är en profet och därför är hennes skönhet inte det första han lägger märke till. Han ser något mera. Adam säger, att kvinnan har kommit *”från mannen”*, det vill säga hon och han är ett kött, en och samma skapelse och – lägg märke till – en ande! Ordet ande sägs inte i Adams tal, anden hänvisar till Adams skapelse där Gud blåste in livsande i hans näsa (2:7). Gud behövde inte blåsa in anden i kvinnans näsa

därför att hon delar livet som Adam blivit skapad till. Gud skapade den första familjen och grundade den första församlingen. På ett liknande sätt undervisar Paulus och också han har Gud med i samma bild helt liksom i skapelseberättelsen: *”För liksom kvinnan har kommit från mannen, så blir också mannen till genom kvinnan. Och allt kommer från Gud.”* (1 Kor. 11:12). Där ser vi att hur det i en kristen församling hänvisades till Adams profetia och till vilket sammanhang det kopplades till. Paulus använde Adams ord i samband med undervisningen om familjen och om ordningen i Guds församlingen. Både familj och församling har sitt ursprung i det vad som Gud instiftade i paradiset. Guds plan var god men syndafallet söndrade enheten mellan Gud och människan men orsakade också söndring i relation mellan könen.

Skilsmässa är inte en möjlighet

Från den enhetstanke som skapelseberättelsen vittnar om märker man att det är en helt omöjlig tankegång att en skilsmässa skulle vara en lösning för problemen som människor upplever i sina äktenskap. Första Moseboken och Matteus evangeliet lär oss att det är Gud som har instiftat äktenskapet. Jesu svarar till fariséers fråga om äktenskapsbrott: *”Det var för att era hjärtan är så hårda som Mose tillät er att skiljas från era hustrur. Men från början var det inte så.”* (Matt. 19:8). Svaret visar på det som var Guds plan från begynnelsen och vad som var resultatet av människans stenhjärta. Vi kan också lägga märke till att Jesus med sina ord gav oss exempel på hur det andra kapitel i Moseboken borde läsas och tolkas—han utgår från enhetsbilden och tillägger att det är Gud som har *”fogat samman”* man och kvinna.

För lärjungarna var det svårt att smälta Jesu undervisning om att en skilsmässa inte skulle vara ett alternativ ifall det blir problem i äktenskapet. Efter att folket hade gått hem återvände lärjungarna till Jesus för att fortsätta diskussionen om skilsmässa. Jesus förklarade för dem mycket klart: *”Den som skiljer sig från sin hustru och gifter sig med en annan begår äktenskapsbrott*

mot henne. Och om hon skiljer sig från sin man och gifter sig med en annan, begår hon äktenskapsbrott.” (Mar 10:11–12). Att skilja sig är ett brott i Guds ögon.

Ett annat ord av Jesus som öppnar för oss varför det är en omöjlig tanke att man skulle skilja sig, är ordet som Gud sa i paradiset och som Jesus lånar: *”Därför ska en man lämna sin far och mor och hålla sig till sin hustru, och de två ska bli ett kött. Så är de inte längre två utan ett kött. Vad Gud har fogat samman får alltså människan inte skilja åt.”* (Matt. 19:5–6). Det vad Jesus säger är en dramatisk bild: dess grundtanke är enhet, det samma som vi redan ovan har talat om. Enhet i ett äktenskap är inte någonting som ligger i människors händer. Det är inte ett beslut eller en känsla. Nej, det är något som hör Gud till. En människa som bryter ned enheten som *”Gud har fogat samman”*, söndrar Guds skapelseverk. Man kan skilja sig endast på grund av äktenskapsbrott, därför att då har den ena redan gjort brott mot enheten. Vi får be att det skulle finnas ånger och förlåtelse vid sådana tillfällen. Det finns också många andra problem som kan förorsaka mycket lidande i äktenskapet. Problem skall man inte bära ensam. Man kan frimodigt ta kontakt med församlingen eller även med myndigheter vid behov. Herrens välsignelse som nedkallades över äktenskapet vid vigseln vilar över paret trots svårigheter.

Guds tre välsignelser

I paradiset gav Gud tre goda gåvor till människan—enhet med Gud, enhet i församlingen och enhet i äktenskapet. Var och en av dessa grundskapelser hålls i kraft av Gud. Adam och Eva förenades av Gud, de hörde Guds röst och levde tillsammans med Gud i paradiset guds-tjänst. När ett äkta par deltar i en gudstjänst har man delaktighet av dessa tre välsignelser: man har enhet med Gud, enhet med Guds brudgum den Kristi församling och enhet i äktenskapet. Även barnen får leva med Gud under dessa tre välsignelser. Det är Guds verk.

Vesa Pöyhtäri

Den upphöjde Herren

Joh.17:24–26.

”Fader, jag vill att där jag är, där ska också de som du har gett mig vara med mig, så att de får se min härlighet som du har gett mig, eftersom du har älskat mig innan världens grund var lagd. Rättfärdige Fader, världen har inte lärt känna dig, men jag känner dig, och de vet att du har sänt mig. Jag har gjort ditt namn känt för dem, och jag skall göra det känt, för att den kärlek som du älskat mig med skall vara i dem och jag i dem.”

Ovan nämnda utdrag är från Jesu översteprästerliga förbön. Jesus uttrycker här sin egen vilja för sin Fader. Tidigare har Jesus uttalat sig om sin egen och Faderns vilja (Joh. 6:38–40) *”Ty jag har inte kommit ner från himlen för att göra min vilja utan hans vilja som har sänt mig. Och detta är hans vilja som har sänt mig att jag inte skall förlora någon enda av dem som han har gett mig, utan att jag skall låta dem uppstå på den yttersta dagen.”*

Gud vill också att alla människor skulle bli frälsta, lära känna sanningen och leva i helgelse som Paulus uttrycker saken i brevet till Timoteus. Job har sagt om Guds vilja att det

Gud vill, det gör han. Guds vilja är så mäktig, att hela världen är skapad genom hans viljas kraft. Det oaktat har Jesus lärt oss en bön *”ske din vilja så som i himmelen så ock på jorden”*. Härom har Luther sagt att Guds vilja nog sker utan vår bön, men vi ber att hans vilja skulle ske också hos oss.

Av det föregående avbildade kan vi något förstå hur stor syndens kraft är i människan. Att förskjuta Guds goda vilja är synd. Synden har alltid åstadkommit död. Gud sade år Adam att du måste döden dö. Allt detta för syndens skull. Synden, och blott synden kan ännu förhindra att Guds goda vilja får ske. Synden har verkligen en så stor makt över människan. Paulus uttrycker saken i Korinterbrevet så här; *”Men dödens udd är synden, och syndens makt kommer av lagen. Men Gud vare tack, han som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus”*. (1 Kor. 15:56–57)

Jesu vilja är att människorna skulle vara tillsammans med honom och se hans härlighet. Synden och Guds härlighet kan inte vara tillsammans. Där Guds härlighet är, där kan

inte synden vara. Också tvärtom, där synden råder finns inte Guds härlighet. I Romarbrevet uttrycks det så här; *”Ty alla har syndat och saknar härligheten från Gud.”* (Rom. 3:23)

Det omöjliga tillstånd som människan kommit i, på grund av synden, har ändå blivit möjligt genom Jesus Kristus. Jesuskänner Faderns vilja. Vi känner den inte. Jesus gjorde faderns vilja och uppenbarade sin kärlek för oss. Han försonade vår synd på korset. Han tog bort det omöjliga hindret mellan döden och livet. Jesus, och blott Jesus kan för den syndiga människan öppna vägen till det eviga livet genom tron. *”Var och en som ser Sonen, och tror på honom, har det eviga livet”*.

Till nådastol har Gud gjort tron och den försoning som sker genom Jesu blod. Här finns nyckeln till livet. Vi säger med Paulus *”Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus”*.

Martti Vähäkangas

*Se, över allt den räcker,
din allmakt, Herre Gud!
Till liv du blomstren väcker,
de vissnar på ditt bud.
Du fälten skönt bekläder,
att de sin grönska bär,
du dem till skörd bereder
när så din vilja är.*

*Så till förvandling skrider
den ljusa sommardag.
Så växlar årets tider
allt efter ditt behag.
Ett enda blott förbliver
så som det alltid var:
den nåd du, Herre, giver
ej någon växling har.*

*Du låter rikt den flöda
till allt som lever här,
vålsignar årets gröda,
att den tillräcklig är.
Så får vi skåda trygga
mot tid som förestår
och vår förtröstan bygga
på dig, o Fader vår.*

*Hjälp oss med tack besinna
din nåd i glädjens tid.
I sorgen lär oss finna
att nåden skänker frid.
Ty om än lyckan drager
sig bort från hem och land,
du giver och du tager
med samma fadershand.*

Psalm 543: 1–4

Midsommar

Det är något speciellt med midsommaren, årets färgrikaste högtid. I den förenas många minnen. Luften är fylld av dofter från skog och äng, syren och midsommarblomster. Bländande solsken vilar över hav och sjö. Dagen är fylld av glädje över skapelsens skönhet. Den ljusa sommarnatten lockar inte till vila. Förväntansfulla konfirmander träder i helig skrud fram till sin första nattvard. Där finns minnena från midsommarbröllopet. I midsommardagen med dess minnen samlas allt vad nordisk sommarfägring heter.

Denna naturens skönhet ger oss en aning om att bortom allt finns en ännu större skönhet, något som biskop Johan Wallin anande uttrycker i sin lovsång till skapelsen: *”Ack, när så mycket skönt i varje åder, av skapelsen och livet sig förråder, hur skön då måste själva källan vara, den evigt klara!”* (Psb. 449:5).

Midsommardagen firas också som Finlands flaggas dag. Den blåvita flaggan är en stark nationell symbol för ett fritt fosterland. För någon är den mer än så. Den blåvita flaggan som smeks av sommarbrisen och det blåa korset som höjer sig över bygderna påminner

oss om den största av Guds gåvor: Kristus och hans död och uppståndelse. Det är i korsets tecken, och endast där, som vårt folk har sin framtid och sitt hopp.

Finlands flagga förmedlar fortfarande till oss på vilken tro och vilka värden vårt kära fosterland har byggts. Den säger oss vad gångna släktled har satt sitt hopp till. Det ska vi inte glömma. Men flaggan med korset uppmanar oss också fortsätta att vandra med Herren både som individer och som nation.

På något sätt tycker man att det inte finns någon beröringspunkt mellan sommarsolståndet och Kyrkans firande av Johannes Döparen. Men Kyrkan har inte valt att fira den här dagen för att hylla blommornas prakt i naturen eller den blåvita flaggan som vajar i sommarvinden.

I centrum står Johannes Döparen, han som kom för att vittna om ljuset från ovan, Kristusljuset. *”Kristus är världens ljus, han och ingen annan”* (Psb. 53) Efter Johannes Döparens dag, som också i folkmun kallas Johanne, blir dagarna kortare. Det kan man se som en bild

*”Ack, när så mycket skönt i varje åder,
av skapelsen och livet sig förråder,
hur skön då måste själva källan vara,
den evigt klara!”*

av förhållandet mellan Johannes och Jesus. Den förre skulle avta, den andre växa till. Och när dagarna är som kortast kring jul föds till världen det ljus som är större och klarare än solen, Guds Son.

Det är honom Johannes pekar på. Johannes är ett slående exempel på hur Gud använder sina redskap för att bereda ett folk åt sig. Johannes sändes i en tid när profetian hade varit död i flera århundraden. Mot alla förväntningar fick Sakarias och Elisabet en son som de gav namnet Johannes, ett namn som betyder ”Herren är nådig”.

Vad blev det av denne Johannes? Blev han inte bara en fattig ödemarxspredikant som gick omkring enkelt klädd och åt gräshoppor och vildhonung? Nej, han är profetrösten som ställer oss inför Guds stränga dom: *”Vem har intalat er att försöka fly undan den kommande vredesdomen?”*. Det var hans röst som ljöd i öknen och ur slottets fängelsevalv och uppmanade till bättring och omvändelse. Hans budskap tog inte hänsyn till person. Det riktades både till hög och låg.

Till och med kung Herodes nåddes av Döparens stämma och väcktes i sitt samvete, men för gästernas skull handlade han mot sitt samvete.

Men Johannes pekade också på Guds frälsning i Jesus Kristus. *”Se Guds lamm, som tar bort världens synd”*, ljöd det i hans förkunnelse. Genom sitt budskap visar oss Johannes vägen till det allra bästa midsommarfirandet. Han förbereder den nådens sommar som bryter in i vår värld i och med Jesus Kristus.

På samma sätt som naturen mitt i sommaren slösar sin rikedom över oss handlar Gud med oss fattiga, syndiga människor. Han har i Jesus Kristus berett oss en evig frälsning. Genom att i tro gripa tag om och hålla fast vid syndernas förlåtelse är vi Guds barn. Herren är sannerligen nådig!

Kurt Hellstrand

Den store förebedjaren på förklaringsberget

Evangelisterna Matteus (17: 1–8). Markus (9:2–8) och Lukas (9:28–36) berättar, hur Jesus gick upp på ett berg och tog lärjungarna Petrus, Jakob och Johannes med sig. Jesus började stråla övernaturligt ljus på berget och också de gammaltestamentliga profeterna Mose och Elia visade sig. Ett moln sänkte sig ned och de skräckslagna lärjungarna fick höra Guds Faderns röst. Rösten förklarade, att Jesus var hans son och att lärjungarna skulle lyssna på honom. Vidare får vi läsa, att de tre lärjungarna först långt senare berättade om det som de hade fått vara med om.

Denna historia om Jesus på förklaringsberget har många bottnar. Vad vill just evangelisten Lukas säga till oss i tredje årgångens evangelium på Kristi förklarings dag?

De tre evangelisterna är sinsemellan eniga om själva händelsen och de stora dragen. Jesu förvandling inför lärjungarna visade hans fulla gudomlighet. Evangelisterna beskriver samtidigt händelsen från olika synvinklar. Tre speciella betoningar är viktiga för Lukas. För

det första brukar just Lukas berätta om Jesu böneliv inför viktiga händelser. Sådana är t.ex. kallelsen av apostlarna (6:12), förbönen för bödlarna vid korsfästelsen (23:34) och för Petrus så att denne inte skulle gå förlorad efter att ha förnekat sin Mästare (17:32). Här berättar Lukas, hur Jesus gick upp på berget för att be och hur han förvandlades just under sin bön. Lukas lyfter fram Jesus som vår store förebedjare. Han har inte bara dött för oss och i vårt ställe. Jesus bär också oss i sina allsmäktiga böner till sin himmelske Fader. Samtidigt kan vi naturligtvis ta Jesus som förebild för vårt böneliv: vi får be inför viktiga avgöranden och beslut. Då kan vi också få se Jesus i ett helt nytt och annorlunda ljus.

Både Matteus och Markus berättar, hur lärjungarna blev skräckslagna på förklaringsberget. Lukas berättar i stället, hur de sov tungt. Lukas vill på detta sätt betona, hur tryggt det trots allt är att vi får vara tillsammans med Jesus, också när vi möter sådant som gör Guds skrämmande storhet och allmakt levande för oss.

*”Hur saligt att vid Jesu hjärta
få vila trygg i nådens famn,
att under livets storm och smärta
där finna ro i fridfull hamn.
Hur ljuvt att alla sorger glömma,
sig i Guds kärleks famn få gömma”*
(PSB 299:3).

Den tredje betoningen är samtalsämnet mellan Jesus och de gammaltestamentliga profeterna: Jesu bortgång som han skulle fullborda i Jerusalem. Både Mose och Elias bortgång hade haft oförklarliga drag. De var ett slags skuggbilder av Jesu uppståndelse från de döda. Hela Bibeln visar på Jesus och Hans stora frälsningsgärning: Han är Guds egen Son, den Utvalde, vilken också vi får lyssna till. Låt oss också samtala om Honom när vi umgås med varandra.

Marko Sjöblom

HELGDAGAR:

Treenighetssöndagen,
Joh 15:1–10,
Den dolde Gud

Andra söndagen efter pingst,
Matt. 16:24–27,
Förgängliga och oförgängliga skatter

Midsommardagen
(Johannes Döparens dag),
Luk 1:57–66,
Vägröjaren

Tredje söndagen efter Pingst,
Luk. 9:57–62,
Kallelsen till Guds rike

Fjärde söndagen efter Pingst,
Matt. 9:9–13,
Förlorad och återfunnen

Femte söndagen efter Pingst,
Luk. 13:1–5,
Var barmhärtiga

Apostladagen,
Mark. 3:13–19,
I Herrens tjänst

Sjunde söndagen efter Pingst,
Luk. 6:27–31,
Kärlekens lag

Kristi förklaringsdag,
Luk. 9:28–36,
Kristus förhärligad

Nionde söndag efter pingst,
Matt. 7:24–29,
Sanning och sken

Ett "bankkort" från Kristus

Guds Frid du högt älskade Guds barn
Hur är det med er? Just nu när jag skriver är jag lite besviken över snön som Gud sände ner mitt i våren. Men också idag får vi leva och har möjlighet att leva som Guds barn.

I min börs finns kvitton, småpengar och kort. Jag har ett bankkort som alla mina pengar finns på. Ett sådant finns säkert i mammas och pappas börs också.

Men det finns ett alldeles särskilt kort som lätt blir osynligt men som kommer med många fördelar. Mästaren Jesus Han har ett kort som man inte behöver gå till någon bank för och precis alla som ansöker om kortet får ett kort och man lämnar inte utan trots att man bär på skuld. Kortet kostar ingenting och du behöver aldrig betala något för att du har det. Alla dina räkningar är betalda. Och det är verkligen tur för ingen skulle ha råd med kortet, det riktiga priset är ditt och mitt liv. Mästaren Jesus kort är personligt. Ditt namn står skrivet över det så att precis alla kan se det. Och

du äger oändlig nåd. Det finns ingen gräns på hur mycket nåd och förlåtelse du kan ta emot. Jesus ger också många förmåner verklig glädje, äkta kärlek och ett meningsfullt liv och ett evigt liv. Ifall ditt liv på något sätt krånglar har du tillgång till hjälp tjugofyra timmar om dygnet, varje dag i veckan. Och varje gång du ringer får du prata med högsta chefen Gud. Kortet gäller livet ut och ligger en bön bort. "Nu säger Herren, han som har skapat dig, Jakob, han som har format dig, Israel: Var inte rädd, jag har friköpt dig, jag har gett dig ditt namn, du är min. När du går genom vatten är jag med dig, vattenmassorna skall inte dränka dig. När du går genom eld skall du inte bli svedd, lågorna skall inte bränna dig." Så står det i Jesaja 43 i Bibeln och det finns en stor tröst att Gud är med i allt.

Gud är med dig och mig,
var välsignad
Ingrid Snellman

Se på Jesus

12 juli

Och må vi därvid se på Jesus, trons hövding och fullkomnare, på honom, som i stället för att taga den glädje som låg framför honom, utstod korsets lidande och aktade smäleken för intet och som nu sitter på högra sidan om Guds tron.

Heb.12:2

Den kristne tävlingslöparen uppmanas att se på Jesus. Han är den som segerrikt har genomkämpat detta lopp och som den förste kommit fram till målet. Han har banat en väg fram genom alla hinder och är därför mäktig att hjälpa. Det som gör denna tävlingskamp så mödosam och tung är just de många hindren, som möter på tävlingsbanan. Det krävs uthållighet och tålamod för att inte uppgivas.

Vad består alla dessa hinder och besvärligheter av som möter den kristne på tävlingsbanan och hur ska vi kunna röja undan dem? I föregående vers talas om att vi har en stor hop av vittnen. Det finns vittnen som redan har kommit fram till målet varom också Hebréerbrevets författare skriver.

Men så finns det i kristenheten medlöpare mot det hägrande målet, som kämpar med samma hinder och besvär. Alla dessa deltagare uppmanas att avlägga allt, som är till hinder och särskilt synden, som så hårt omsnärjer. Där

har vi just det som gör löpandet så mödosamt. Synden som så hårt omsnärjer är det som begränsar den kristnes rörelse. Vi uppmanas att lägga av allt som är till hinder. Männe inte detta betyder att vi ska bekänna synden med dess rätta namn. Bära fram den till nådastolen och där undfå barmhärtighet på den tid oss hjälp behöves.

Också för att klara av detta behöver vi hjälp. Vi behöver se på Jesus trons hövding och fullkomnare. Han är den som kan ingjuta ny kraft och nytt mod i den trötta löparen. Han kan stärka vacklande knän och hjälplösa armar. O att detta alltid skulle kännas sant och riktigt under vårt levnadslopp. Då skulle vi säkert vara mera frimodiga att i denna syndens värld varna dem, som också löper sitt lopp genom livet, men där banans slutmål är den jämmerliga förtappelsen.

Ty om än vår vandring är tung och mödosam så ändas den en gång i himmelens land, om vi i lydnad löper framåt och ser på Jesus.

Herre! Stärk våra vacklande knän och trötta händer. Ge oss också skärpta ögon så att vi skulle kunna se Jesus. För oss hem.

Ur Himmelska skatter av
Anselm Hjulfors

Är det förnuftigt att vara kristen?

– En presentation av boken *Kristen på goda grunder*

När jag var i tonåren tvivlade jag på frågor som gällde kristen tro, och mitt tvivel berodde mycket på att jag inte fann svar på mina många frågor. Misstaget jag ibland gjorde var att dra slutsatsen att det inte fanns svar på mina frågor. Efter några år av kämpande med frågorna märkte jag att kristna genom alla tider gett goda svar på den kristna trons utmaningar. Det här märkte jag speciellt när jag läste Stefan Gustavssons bok *Kristen på goda grunder* (CredoAkademin, 1997). Det är en apologetisk bok, en bok som försvarar den kristna tron.

Boken har tre delar. I första delen lyfter Gustavsson fram varför kristen tro är sann. Han diskuterar hur vi kan veta att Gud finns, och varför vi kan tro på den kristna trons Gud. Gustavsson förklarar hur vi frimodigt kan tänka att det är förnuftigt att tro på en Gud som skapat himmel och jord. Universum är ingen illusion och har inte kommit till av sig självt. Nej, allt som finns har kommit till genom någon eller något som står utanför tid och rum. Undersöker vi världen kommer vi att märka den ordning och design som finns.

Det här pekar på alltets ursprung, en skapande Gud som står utanför tid och rum. Jesus Kristus, som vi läser om i vår Bibel, visar vem den här personliga Guden är. Jesu uppståndelse från de döda visar på ett övertygande sätt att Jesus var den som Gud har sänt.

Efter att ha presenterat den kristna tron, tar Gustavsson i bokens andra del och besvarar de vanligaste utmaningarna till kristen tro. Han besvarar onskans problem, hur det kan finnas lidande och ondska ifall Gud är allsmäktig och god. Han diskuterar relativismen, påståendet att alla religioner i grund och botten berättar om samma saker. I bokens tredje del berättar Gustavsson lite om apologetiken, alltså trosförsvaret. Varje kristen har blivit kallad att stå upp för det man tror på. Paulus säger i 1 Petr 3:15: "Var ständigt beredda att svara (grek. *apologia*) var och en som ber er förklara det hopp ni har."

Den här boken gav mig säkerhet i min kristna tron. Tron som väckts genom evangelium stärktes av de förnuftsargument jag fick ta del av. Boken hjälpte mig genom mitt tvivel. Jag

fick erfara det som Paulus skriver om i 2 Kor 10:4–5: Ja, vi bryter ner tankebyggnader och allt högt som reser sig mot kunskapen om Gud. Jag har goda skäl till att tro att Gud finns och att Han sände sin son Jesus för att dö på ett kors för mina synder. Han uppstod så att också jag ska få uppstå. Min jordiska död betyder inte att jag tar slut, det finns evigt liv för den som är och dör i Jesus Kristus. Trons utmaningar får vi möta med jämna mellanrum, men vi får frimodigt ta oss an de här utmaningarna. Kristen tro ger svar på livets stora frågor.

Boken *Kristen på goda grunder* börjar vara slutsåld, men hittas på många bibliotek och hem för lån. Får man inte tag på boken, kan man söka efter andra böcker av Stefan Gustavsson. Till exempel kunde böckerna *Skeptikerns guide till Jesus* (del 1 och 2) och *Behöver tron försvaras?* vara intressanta för den som vill läsa om den kristna trons försvar.

Richard Eklund

Anmälan till LFF:s skriftskola 2022

I samarbete med Larsmo församling fortsätter LFF sitt arbete med skriftskolan. Anmälningarna till skriftskolan 2022 tas emot via ett formulär på vår hemsida (<https://www.lff.fi/skriftskola/>).

Vid anmälan behövs följande uppgifter: namn, personsignum, adress, matallergier, och föräldrarnas kontaktuppgifter (email, telefon).

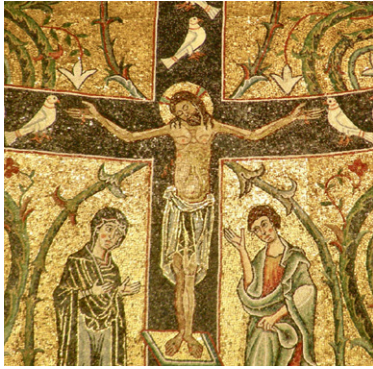
Sista anmälningsdag är 12.9.2021.

Skriftskolan 2022 startar hösten 2021 och fortsätter med träffar under vintern och våren 2022.

Skriftskoldagar, konfirmandläger och konfirmation hålls på sommaren.

Exaktare tidtabeller och platser för träffarna, lägret och konfirmationen meddelas senare. Ta gärna kontakt med ungdomsarbetaren om det finns frågor, kontaktuppgifter hittas på hemsidan. Den här informationen finns också på lff:s hemsida.

Välkommen med!

Frälsningsläran – ”Gören bättring och tron evangelium”

I ljuset av Bibeln och de lutherska bekännelseskriterierna.

...En annan fråga där man också mycket lätt går över till att fokusera på människan och inte på Gud, att man från läran om nådemedlen övergår till bönen värld. Guds ord och de heliga sakramenten är ett Guds tilltal till oss. Han har anförtrott oss med försoningens ord och å Kristi vägnar är vi sändebud som säger: Låt försona er med Gud. Det är så att Gud i sitt ord och sitt heliga sakrament närmar sig oss. Vad är då skillnaden när vi övergår till att be? Det här skall man inte uppfatta så att jag vill nedvärdera bönen. Tvärtom så kunde jag närsomhelst tala en timme om bön, förbön och bönesvar. Men man får inte dogmatiskt blanda samman dessa två.

Bönen är inget nådemedel. Jag menar att det är förbryllande om en människa kommer i syndanöd och vi bara säger till henne att falla på knä och be. När en människa ber är det fråga om att en människa som från stoffet s.a.s. repar uppåt till Gud. Naturligtvis skall man be i en sådan situation, men det får inte stanna vid det. Det viktigaste är att människan får klart för sig vad Gud har gjort, vad Kristus har gjort, vad som finns i evangeliet. Jag skall ta ett praktiskt exempel. Om ni på lördagskvällen är ute på Karlebys gator och bedriver gatuevangelisation och det kommer fram en människa som på ett äkta sätt befinner sig i syndanöd och vill ha det klart för sig, vill komma ifrån sin synd, stanna då för allt i världen inte därvid att ni lämnar honom där och säger att du skall be syndarens bön till Gud, utan förkunna för honom syndernas förlåtelse, så att han

inte blir kvar i sin osäkerhet om huruvida hans synder nu egentligen är förlättna eller inte och huruvida han nu har tagit steget över eller inte.

Bönen stiger nerifrån och uppåt, som människans gärning. Evangeliet och tillsägelsen om syndernas förlåtelse förmedlar däremot Guds ord till människan i form av Kristi gärning. Det är ju så att detta att tro evangeliet alltid är lika fruktansvärt svårt att tro, fastän man årtionden skulle ha vandrat trons väg, därför att vi lever i arvsyndens värld och det aldrig blir bättre än såhär. Varje dag blir vi tvungna att söka vår trygghet endast i Kristi förtjänst och leva enbart och endast i Guds sons fullkomliga gärning, som vi vet att säkert har skett.

Därför är det viktigt att människan genast när hon tar sina första steg på trons väg inte stannar vid det vad människan gör, utan söker sin trygghet i den allmänna rättfärdiggörelsen som Gud har berett färdigt för oss alla. Jag tror att det finns skäl att undervisa mera om detta. Nu är jag inte ute för att kritisera kyrkan, utan detta är också en stor fråga inom väckelserörelserna. Teologie- och filosofiedoktor Uuras Saarnivaara har skrivit en bok som heter ”Vägen till frid med Gud”. Den finns på finska, svenska, norska och estniska. Hela denna sak förklaras mycket tydligt i boken med utgångspunkt i Luthers undervisning och i trosbekännelsen. Denna bok finns kanske inte längre åtkomlig, men den här sortens litteratur skulle vi behöva mera tillgänglig.

Nu skall jag tala om kristendomens gamla lära och nådens ordning. Det som jag läser här och som de flesta väl känner till om den kyrkliga situationen i dag gör säkert att ni blir förvånade att höra att det som jag nu läser var för 40 år sedan vår kyrkas officiella undervisning i skriftskolan. Det är fråga om en lärobok i kristendom som vid kyrkomötet

1948 antogs som officiell lärobok för skriftskolan. Den här boken använde många när de fick undervisning om den centrala delen av kristendomen. Jag vet inte om det är förbjudet att använda den idag, men nu finns det nya böcker som används. I boken finns mycket tydlig undervisning om de grundläggande elementen i vår kristna tro, om Gud Fadern, Kristus och den Helige Ande, men också det hur en människa som har fallit ur dopets nåd har möjlighet att återvända till gemenskapen med Gud. 6 kap. i boken heter ”Trons liv” och där heter första avsnittet sorglöshet. När har man senast i en gudstjänst eller andakt hört uttrycket andlig sorglöshet? Det vore väldigt intressant att höra någon av våra biskopar hålla föredrag om sorglöshetens problem. Här sägs så här om sorglöshet: ”Om den Helige Ande inte får vårda ett barn som har blivit döpt till Kristus, så kommer världens ande att ta över hennes hjärta. Endast dunkelt saknar hon Gud och evigheten. Visst känner hon att livet känns tomt och synden plågar henne. Men hon förstår inte att det viktigaste skulle vara själens frälsning. Ett sådant tillstånd kallas sorglöshet.”

Sedan finns avsnittet ”Guds kallelse”. ”Genom skeden i livet, genom lidande och genom andras exempel, men särskilt genom Guds Ord väcker den Helige Ande ett sorglöst hjärta.” Sedan talas om besökelsestider och därefter följer ett avsnitt om vad som händer om man avvisar Guds kallelse, om väckelse, pånyttfödelse och ett nytt liv i helgelse, Andens frukter, om att vårda sitt andliga liv osv. Allt i boken motiveras med olika citat ur Bibeln eller bekännelseskriterierna. I avsnittet där det talas om bättring citeras just det här som jag läste ur den Augsburgska bekännelsen eller Luther.

Det är intressant att under årtionden satt 15–16 åringar och försökte få in allt det här i skallen. Nu har det skett en mycket stor uttunning av dessa som jag säger grundläggande sanningar i kristendomen.

Frågan om religionsundervisning i skolan är förstås en annan fråga, men jag talar nu om kyrkans eget val, det som kyrkan själv har och om kyrkans undervisning. Det finns risk för att kommande generationer kommer att stå mycket försvarslösa eller svaga inför olika rörelser och sekter, därför att de så väldigt litet känner till vad som står i Bibeln och hur det förhåller sig med de centrala sanningarna i kristendomen. För religion är något som alltid finns. Om den inte är biblisk så är det någon annan slags tro. Det finns inget vakuum. Det här är på ett bestämt sätt mycket oroväckande. Det som jag just sade om bättringen är enligt mig en av de centrala delarna i vår kyrkas undervisning, som borde återbördas till den ställning som det tidigare haft. Jag tror att då skulle det också finnas möjlighet till en folkväckelse, en väckelse bland vårt folk. Andligt sökande finns nog och postmodern religiositet medan den klassiska kristendomen blir allt mera tunn, den förtunnas allt mera i Europa.

Nu ännu om vårt tema. Det finns två grundläggande ting. Mikael Agricola, vår reformator, konstaterade mycket kort och mycket kärnfullt att lagen förskräcker själen medan Kristus tröstar själen. Det är fråga om en mycket enkel sak. Lagens predikan, som avslöjar synden hos oss, ger oss sanningen. Vi har alltså en sanning, den som finns i Bibeln och Guds tio bud. Inte bara din sanning eller min sanning, utan sanningen. Att det är fråga om sanningen kommer till uttryck däri att den naturliga människan (blir upprorisk mot) sätter sig upp mot den. Sedan kommer det andra, nämligen evangelium om Kristus, som för oss från mörkret till ljuset, från mörkrets värde till Guds rike. Här finns fortfarande vår uppgift, för än idag kallar Gud och än idag utför han sitt verk. Vi kan säga: Gud, Ditt ord står ännu fast.

Föredrag av **Jouko Talonen**
från Kyrkhelgen i Karleby 10.9.2011
Tolk Freja Häggblom
Nedskrivet av Gunne-Maj och Ossian Thylin

Självårdens betydelse för det psykiska välmåendet

I föregående nummer av Sions missionstidning hänvisade Victoria Grönlund till vem vi är i Kristus. Vi är Guds barn, rättfärdiga och heliga samt fria från fördömelse, och det bestyrktes med bibelord från Joh. 1:12, Ef. 4:24 och Rom. 8:1. Då vi har fått ta emot nåd och förlåtelse får vi vila i barnskapet, inte i prestationer. Vi är skapade för att vara, inte för att prestera.

Prestationsidentitet eller kärleksidentitet

Ett liv i gemenskap med Jesus kan beskrivas som V-vägen (nådens väg) medan dess motsats är den ansträngda A-vägen (Adamsvägen). Detta finns också beskrivet i Boris Salos bok "Arbetsglädje" Vi är redan som skapade människor så värdefulla vi kan bli, och måste inte bli något för att duga. Vi

får arbeta utifrån den vi är, i stället för att bli det vi utträttar.

Vi människor tar oss oftast fram på Adamsvägen (prestationsidentitet). Vi vill bevisa för andra att vi är duktiga. När vi då lyckas föder det högmod som sen kan ta sig uttryck i miss-mod då vi märker att vi får svårt att klara av det vi föresatt oss. Någon kan ägna hela livet åt att bevisa att man är duktig och minsann klarar av saker och ting. I bakgrunden kan det ha funnits en krävande förälder eller en lärare som man måste bevisa för. V-vägen, nådens väg (kärleksidentitet) börjar med omvändelse, då vi inser att vi får vara mer än vad vi trodde att vi är. Vi får gå från svaghet till styrka och det föder gott mod. Kraften, prestationerna och arbetsglädjen

Självårdaren kan svara på livsfrågorna genom Guds ord:

- **Vågar jag leva?** Trygghet - Gud bär dig! (Ps. 3:4, Hebr. 13:5)
 - **Vart är jag på väg?** Förankring i tillvaron (Kol 3:23)
 - **Hur ska jag leva mitt liv?** Kompass i tillvaron (Joh. 14:26, Joh. 15:17)
 - **Duger jag?** Människovärde (1 Mos 1:2, Psalt.139:14)
 - **Har jag en plats?** Tillhörighet i församlingsgemenskap (1 Kor. 1:9, 1 Kor. 12:12)
 - **Jag har misslyckats...** Bjud ut förlåtelse. (Jes. 1:18)
 - **Har jag något att ge?** Uppdrag (Matt 28:19).
-

växer så småningom fram när man inte måste vara upptagen med de stora segrarna.

Kallad till tjänst

I Rom. 12:6 kan vi läsa om att vi alla har fått olika gåvor. Det handlar om att profetera, att tjäna i vår uppgift, att undervisa, att förmana, att dela ut gåvor, att visa barmhärtighet, att vara hängiven som ledare mm. Vi är alla kallade till tjänst och alla har en uppgift.

Självårdarens redskap

Bibeln

I samtal får vi visa på Bibeln, Guds ord till oss. Den fungerar både som kompass och vapen för oss. Kor 10:4 "Vapnen vi strider med är inte köttsliga utan har kraft från Gud att bryta ner fästen. Ja, vi bryter ner tankebyggnader och allt högt som reser sig mot kunskapen om Gud. Vi gör varje tanke till en lydig fånge hos Kristus". Vi kan fråga oss vad vi fyller våra tankar med. Det kan vara att vi fastnat i dåliga tankar om oss själva, tankar som surrat på i många år. Det kan medföra att frimodigheten försvinner, glädjen grumlas och tilliten till Gud minskar. Från Bibeln får vi reda på sanningen om oss själva. Bibeln ger svar på frågor som -duger

jag, -har jag en uppgift, -kan Gud förlåta mig? Ett tips är att memorera bibelverser som talar speciellt till dig. De kan också med fördel skrivas in i ett vackert häfte. Till god hjälp kan ämnesindexet längst bak i Bibeln vara.

Förbönen

Ett viktigt redskap för självårdaren är förbönen. Vi kan be för och med varandra för konkreta saker i livet. Varje samtal får vi också börja i Jesu namn och avsluta med att lämna det som blivit diskuterat i Jesu kärleksfulla händer. Vi får komma ihåg att tro inte kan skapas av en självårdare utan hon/han kan bara visa på dopets nåd och Jesu försoningsverk. "Bekänn därför era synder för varandra och be för varandra så att ni blir helade. Den rättfärdiges bön har stor kraft och verkan. Jak. 5:16.

Ovanstående var sista sammanställningen från självårdskursen 2020. Konstateras kan att vi alla skulle må bra av att ventilera våra innersta tankar och känslor med någon som vi har förtroende för. Låt oss finnas till för varandra!

Ann-Christin Snellman

Lff:s familjearbetare

Från sällskapande till äktenskap - Guds tanke med äktenskapet

Vad är Guds tanke med äktenskapet?

I första Moseboken kan vi läsa om vad Gud har menat för människan och äktenskapet: Därför ska en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de ska bli ett kött. (1 Mos 2:24). I äktenskapet kommer en man och kvinna tillsammans, och lever i trohet och kärlek hela livet. Men för att kunna komma samman och skapa ett nytt hem, behöver man lämna sitt barndomshem. Man behöver inleda en process där man kanske får lära sig nya vanor och seder tillsammans med sin äkta hälft. Mannen och kvinnan ska också hålla sig till varandra. Kraften i äktenskapet ligger i att man lovar att hålla sig till varandra, i trohet och kärlek tills döden skiljer åt. När mannen och kvinnan säger ja på prästens fråga, då gäller det för hela livet. 1 Mos 2:24 beskriver också hur mannen och kvinnan blir ett kött. Det här beskriver naturligtvis det som sker fysiskt i samlaget, men också den psykiska eller själsliga förbindelse som uppstår. Det är alltså att man delar livet med varandra. Man kan säga att man i äktenskapet lär känna varandra tills man står nakna framför varandra.

Äktenskapet är både en uppgift och en gåva. Där lever man enligt Guds fina skapelseplan för det mänskliga samlivet. Som man och kvinna har man en uppgift, som man får bära med ansvar i ödmjukhet. Äktenskapet är också en Guds gåva, där Gud ger oss det som är gott för vårt liv. Och när ett mänskligt äktenskap lyckas här i världen kan man också se en glimt av den kärlek som Gud har visat åt oss i Jesus Kristus. Också på det sättet är äktenskapet en gåva. Den påminner oss om vår stora kärlek, Jesus Kristus. Han är vår gudomliga brudgum som har dött för våra synders skull. Jesu kärlek för oss, bruden, är villkorslös.

Hur kan jag bli en kärleksfull äkta hälft?

Under det känslostormande förälskelsestadiet är man beredd att utan tvekan göra (nästan) vad som helst för sin flick- eller pojkvän. När förälskelsen övergår i kärlek får man anstränga sig mera. Efter att man gift sig kan man träna sig i att bli en kärleksfull äkta hälft genom att försöka vara den rätta, och se den andras behov och sätta dem före sina egna. Att älska är att sätta den andres behov före sina egna. Du behöver också lära dig att prata din äkta hälfts

*Att älska är att sätta den andres behov
före sina egna.*

kärleksspråk, så att du kan visa kärlek på det sätt som hon eller han förstår. Är det genom att ni tillbringar tid tillsammans, genom beröring, gåvor eller tjänster eller genom uppmuntrande ord som din kärlek bäst tas emot? Det handlar om att kommunicera kärlek. ”Nu består tron, hoppet och kärleken, dessa tre, men störst bland dem är kärleken. Sträva ivrigt efter kärleken”. 1 Kor. 13:13-14:1

I ett fungerande äktenskap behöver man gerum åt varandra att vara den man är, och inte den man borde vara. Kärleken accepterar varandras olikheter och man berikar varandra. Vackrast är det förhållande där det finns rum för båda att växa. När vi umgås med andra och speglar oss själva i dem, lär vi oss samtidigt mycket om oss själva. Det är i gemenskap med andra som vi kan blomma ut och bli de människor som Gud har menat oss till. Samtidigt kan vi inse att vi gjort felaktiga val och har då möjlighet att korrigera kursen.

Det är viktigt att inte ta varandra för givna. En tacksam blick vid matbordet och ett kärleksfullt ord eller en kram före man går till olika arbetsuppgifter är både uppskattat och viktigt. I ett kärleksfullt förhållande behöver det finnas rum att prata om känslor. Prata också om vad ni uppskattar, saknar eller irriterar er på. Då är chansen stor att ni kan hantera de konflikter som uppstår i äktenskapet före de blir onödigt stora. Skillnaden mellan bra och mindre bra äktenskap är inte antalet konflikter, utan förmågan att hantera dem.

Hur hittar jag en äkta hälft?

Människan har en naturlig längtan efter att älska, och bli älskad och sedd! Före du börjar intressera dig för det andra könet är det ändå viktigt att känna dig själv, vem du är, vad

du vill och vad du tänker. När du känner dig trygg i dig själv vågar du vara mera äkta, oberoende av vem du är med och var du är. Det finns nämligen en risk att du sätter tid och krafter på att vara som du tror att andra vill att du ska vara, istället för att vara dig själv. Under den tid du är singel kan du med fördel träna på att umgås med det motsatta könet på ett sunt sätt. Att umgås med olika personligheter ger oss erfarenheter så att vi kan fatta kloka beslut. Du kan också upptäcka glädjen i att tjäna andra liksom Jesus gjorde. Han kom för att tjäna. Ett sätt att tjäna är t.ex. empatiskt lyssnande.

Då du själv vill leva som kristen är det viktigt att hålla utkik efter eventuellt dejtsällskap i den kristna gemenskapen. Vi får be, hoppas och tro att de undantagsförhållanden vi levat i över ett år nu skulle upphöra, och att vi så småningom igen skulle få samlas. Man längtar kanske efter att bli ihop med någon men det är viktigt att man inte går in i en relation för tidigt. Om man sedan märker att allt inte är bra kan det vara svårt att erkänna att man valt fel och att avsluta relationen. Det är viktigt att lyssna till sin inre röst och ha mod att vänta på en person som man kan älska och acceptera, med både bra och dåliga sidor.

I väntan på äktenskapet

Kanske du har hittat en trevlig ung dam eller man och undrar ifall det här är den person du ska dela resten av ditt liv med. Hur vet du då att det här är ”den rätta”?

Det vet du inte, och du måste börja lära känna personen. Att lära känna betyder inte att man provar på att leva ett liv som hör till äktenskapet. Minns att Gud har en plan för äktenskapet, och den är också bäst för dig. Den

sexuella kemin är spännande och ska inte förnekas, men den behöver kanaliseras rätt innan äktenskapet. Diskutera era värderingar och mål i livet, och lägg gemensamma gränser. Lägg er inte i onödiga faror, t.ex. genom att bo sambo. Det är dumt, även om det rent praktiskt och ekonomiskt kan vara en bra lösning.

Frågan om att hitta den rätta kan svängas om. Är du "den rätta"? Har jag de egenskaper som en gudfruktig man eller hustru skall ha? Är jag redo för ett äktenskap? För att se om man själv är redo, och ifall man passar ihop med den andra, är det bra att göra saker tillsammans, diskutera om värderingar och mål i livet, och umgås med familj och vänner. Minns att Jesus Kristus är er stora kärlek, och det är bra att ni redan innan äktenskapet lär er att prioritera församlings- och andaktsliv. Har man likadana värderingar, och samma värdegrund och livsåskådning kommer man att känna gemenskap på djupet. Då kan man tryggt gå vidare i relationen. Du behöver ändå vara ärlig med dina känslor. Ibland finns det ingen attraktion eller kemi, och det betyder precis det. Du har inte romantiska känslor för den du är tillsammans med, och då behöver du avgöra hur ni går vidare.

Allt det här kan man tänka på när man tillsammans funderar ifall man ska leva livet tillsammans. Sist och slutligen vet du med säkerhet vem du ska leva med resten av ditt liv, när du lovar trohet och kärlek vid altaret i kyrkan. Efter ditt löfte vet du att du har hittat "din rätta", eftersom löftet är för hela livet. Och för ert äktenskap, som är en uppgift och en gåva, finns dina nära och kära och Herren Jesus Kristus som stöd.

Ann-Christin Snellman, Richard Eklund

Uppmaning att bevaras i Kristi lära

"Men förbliv du vid det som du har lärt, och du har fått visshet om. Du vet ju av vilka du lärt det, och du känner från barndomen de heliga skrifter som kunna giva dig vishet, så att du bliver frälst genom den tro du har i Kristus Jesus. All skrift som är ingiven av Gud är nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse, till fostran i rättfärdighet, så att en gudsmänniska kan bli fullt färdig, väl skickad till allt gott verk." (2 Tim. 3: 14–17)

Herrens tjänare Paulus ger dyrbara lärdomar till sin unge medarbetare Timoteus och uppmanar att komma ihåg den lära som han har fått, till vilken han blivit lärd genom Guds nåd. Denna uppmaning riktas till er unga Guds barn, ni har redan från barndomen blivit lärda att känna honom som var av begynnelsen, det vill säga Herren Jesus, barnavännen. När mor och far i bön och suckan sådde denna dyrbara frälsningslära i era hjärtan så var det med den förhoppningen att den skulle bära frukt, och att även den kristna församlingen och dess gemenskap skulle bevaras dyrbar och kär. Så ni får komma ihåg, så som också Paulus påminner Timoteus: *"av vilka du har lärt det"*.

Vi kommer ihåg många som lärt oss i kristendomen, i Guds ord och frälsningen Jesus Kristus. Många har flyttat i tron till Abrahams sköte och lämnade ett gott vittnesbörd att deras själ behagade Gud.

Kära unga vänner, behåll tron i ett gott samvete. Var flitiga att göra bättring när samvetet blivit sårat. Kom ihåg läran: *"se Guds lamm*

som borttager världens synd" (Joh. 1:29). Här är försoningen och förlåtelsen för våra synder. Må vi tro att Jesus burit mina synder och att de har blivit korsfästa med honom. Då kan hjärtat i tron utbrista: *"jag är försonad med Gud genom Herren Jesus, lovad vare Gud"*.

Paulus skriver till Timoteus: *"du känner från barndomen de heliga skrifter som kunna giva dig vishet"*. Ja, där är källan till vishet och kunskap, det vill säga att lära känna Jesus som en Guds gåva till oss, och att i honom se den stora kärlek som gav allt för din och min skull.

Kära unga trons vänner, ta er tid för att läsa Guds ord. Det är livets källa från Gud till oss. När själafienden anfaller och lockar, då är det bra att ha ordets svärd så att ni kan stå emot den onde som är Guds motståndare.

Den Helige Ande lär och påminner oss om Guds ords löften: *"Herrens namn är en fast borg, den rättfärdiga löper dit och blir bevarad"* (Ordspråksboken 18:10). Den hjälper oss att få nya krafter att ta trons vissa steg på livets väg mot det utlovade Kanans land *"så att du bliver frälst genom den tro du har i Kristus Jesus."*

Vi är lärda att det är Guds ord som styrker oss i tron. Läran om frälsning och salighet, den förenar oss allt närmare Herren Jesus i kärlek till honom som har älskat oss med evig kärlek och till kärlek mellan bröder och systrar. Då det får vara så här så blomstrar den kristna församlingen och blir ljuset som lyser i kraft av Herren Jesus som är *"världens ljus"*.

"All skrift som är ingiven av Gud är nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse, till fostran i rättfärdighet". Vi må alla ta lärdom av Guds ord. Herrens apostel vill understryka hur nödvändigt det här är, så att *"en gudsmänniska kan bli fullt färdig, väl skickad till allt gott verk."*

Vi behöver ett helt Guds ord som vårdar såväl unga så som äldre, till tro, frälsning och salighet. Må vi behålla den lära vi fått av Gud, som bär det vittnesbördet att de som i tro bevaras intill slutet, får livets krona genom Lammets blod och vittnesbördets ord. Trons mål är att av nåd få evigt liv, genom vår Herre Jesus. Det är löftet och gåvan från Gud.

Kära unga bröder och systrar, söken inte någon ny och bättre lära, men behållen det ni lärt och trott på, vetande av vem ni lärt det som Guds ord vittnar: sanningen i Kristus Jesus. Så bevaras ni i honom och får tro synderna förlåtna i Jesu namn och blod. Så har vi frid med Gud och kan av hjärtat utbrista *"Gud var mig syndare nådig"*.

Vi gamla behöver samma nåd, och syndernas förlåtelse, själafienden anfaller på olika sätt med mångahanda frestelser. I oss bor synden, i vårt kött, som är fördärvat helt igenom. Men av Guds nåd så vill jag tro att Kristus är min förlossare och saliggörare. Herren bevar oss alla i tron och give sin välsignelse i Jesu namn.

Fridens hälsningar,
en svag broder i Kristus,
Per-Gustaf Wasara

Vishet för vanliga människor — inledning till Ordspråksboken

För länge sedan i antika mellanöstern, där Israels folk levde, var det vanligt med vishetstänkande. Vi kan t.ex. läsa om hur Moses fick undervisning i egyptisk vishet (Apg 7:22), och hur kung David citerar ett gammalt ordspråk (1 Sam 24:14). Men Gamla testamentet förknippar vishet ofta med Salomo, vars vishet var speciell (1 Kung 3–4). I Ordspråksboken undervisas vi i vishet. Många av ordspråken härstammar från Salomo, men också andra författare har bidragit med visa ord. Ordspråksboken hör till det som man kallar för Gamla testamentets vishetslitteratur. I vishetslitteraturen formar Ordspråksboken en helhet tillsammans med Jobs och Predikarens bok. I de här böckerna försöker författarna förstå Guds skapelseverk och den ordning Gud satt ner i skapelsen.

Förvärva vishet!

I inledningen till Ordspråksboken (Ords. 1:1–7) blir vi läsare inbjudna till att läsa ordspråk för att lära känna vishet. Författaren beskriver hur man genom ordspråken lär känna vishet, att man får förmaning att handla vist, rättfärdigt, rättvist och rätt. Vishet i Gamla

testamentet betyder egentligen bara ”färdighet” eller ”skicklighet”, men i Ordspråksboken handlar vishet om färdighet att leva sitt liv. Inledningen till Ordspråksboken avslutas med att lyfta fram det som är kärnan i visheten, nämligen Gudsfruktan (Ords 1:7). Bara den som förstår att Gud har skapat världen och uppenbarat sin vilja för oss människor, kan vara vis. Han förstår nämligen att en människa inte är vis av egen kraft, utan behöver hjälp av Gud.

Ordspråken

Från och med kapitel 10 presenteras de kortare ordspråken. Bland dem behandlas många vardagliga teman, t.ex. föräldraskap och fostern, äktenskap och relationer, och arbete. Ordspråken finns till för att lära oss vishet, och vi kan ta ett beskrivande exempel på den vishet som finns i ordspråken: *Tanklösa ord kan hugga som svärd, men de visas tunga ger läkedom.* (Ords 12:18)

Det här ordspråket har troligen dykt upp i vardagliga situationer. Författaren har lagt märke till att det är viktigt att vi tänker på

det vi säger, och har formulerat denna vishet kort och koncist så att det är lätt att lära vidare. Här finns något vi kan lära oss när vi tar del av ordspråken. Vi kan också fundera över vårt liv, iaktta hur andra lever sitt liv, och försöka dra lärdom av det beteende vi iakttagit. Vi ser t.ex. vilken skada tanklösa ord kan göra, och försöker istället tala på ett sätt som bygger upp. Bra är det också att dela med sig av erfarenheter så att andra kan dra lärdom av det. Att lära sig av olika erfarenheter är nämligen en viktig sak när man söker vishet (se t.ex. Ords. 24:30–32; 26:11).

Visheten med stort V

I Ords 8 finns en intressant text där det beskrivs hur figuren Visheten är med Gud i begynnelsen. Visheten får en speciell plats när Herren skapar världen. Hon är verksam och är med som en arkitekt under skapelsen (Ords 8:22–31). I slutet av den här texten berättas det hur Visheten gläds med Herren, och hur Hon ser med glädje på människorna (Ords 8:30–31). Det här påminner mycket om Johannes beskrivning av hur Ordet var i begynnelsen hos Gud, hur Gud skapade världen genom Ordet, och hur Ordet kom ner till världen (Joh. 1: 1–14). Paulus skriver likadana saker i 1 Kor. 8:6 och Kol. 1: 15–20. Gud skapade världen genom Kristus Jesus, Jesus Kristus är Guds vishet (1 Kor. 1:14).

Frågor till ett bibelstudium

1. Försök att föreställa er hur ett ordspråk har uppkommit! Vad har författaren sett och upplevt? Vilka djupare värderingar vill författaren lyfta fram? Undersök t.ex. Ords 14:31; 18:2; 24:30–32
2. Vilka likheter hittar ni mellan beskrivningen av Visheten i Ords 8:22–31 och Kristus i Kol 1:15–20?

Richard Eklund

ANNONSER

RAUHAN SANAS

Sommarmöte i Himanka 16–18.7.2021 hålls om Gud så vill och ordnas enligt hybridmodellen.

Mer detaljerad information fås under sommaren från föreningens webbsida www.lyrs.fi

SOMMARMÖTE I KÅLLBY 6–8.8.2021

Ett tvåspråkigt sommarmöte hålls om Gud så vill vid Flynängens bönehus i Kållby.

Mötet radieras på Radio LFF 98,0 MHz och sänds online via youtube.

Vi ber om Guds välsignelse över vår samvaro och hälsar alla hjärtligt välkomna med att lyssna.

Mer info om sommarmötet och rådande restriktioner kommer senare.

Kållby fridsförening r.f.

Arbetet i Albanien inleds på nytt LFF:s styrelse bjuder bönehusen med!

Är du med?

I nya testamentet kan vi läsa om de missionsresor som bland annat Paulus företog. Paulus var ju en helt vanlig tältmakare från Tarsus och var på intet sätt rik eller välbärgad, därför behövde han medel för att kunna göra sina långa resor. Han behövde slitstarka kläder, proviant, men också pengar. Vi kan läsa i Apg. 15:3. Församlingen utrustade dem för resan, och de for genom Fenicien och Samarien. Där berättade de om hedningarnas omvändelse, och detta väckte stor glädje bland bröderna. Det var alltså församlingen som utrustade Paulus och Barnabas för resan. Ungefär samma sak kan vi läsa in 2 Kor. 1:16. Jag vill besöka er på genomresan till Makedonien och därifrån komma tillbaka till er och så utrustas av er för resan till Judéen. Paulus skulle alltså utrustas av församlingen i Korint för att kunna resa. Vi kan av dessa två bibelställen konstatera att de som sändes ut i evangeliets tjänst utrustades med medel (kläder, proviant, penningar) av församlingarna.

De människor som under urkyrkans tid fått del av evangeliet om frälsaren Jesus Kristus hade fått den Helige Ande som gåva och pant på sin tro. De hade också fått Givmildhetens ande när det gällde att offra för missionens sak. När jag läste de här ställen tänkte jag på hur villig jag är (vi) att offra medel för Guds rikets spridande. Kanhända jag hellre prioriterar min egen välfärd och ökar mitt överflöd av onödiga prylar i stället för att bidra till Guds rikets arbete. Jag kan rikta frågan i rubriken till mitt eget hjärta: Är jag med och offerar medel för missionen?

Med ovanstående text i minne vill jag komma till det beslut som LFF:s styrelse tog 26 april 2021. Vi beslöt att fortsätta missionsarbetet i Albanien nu då coronapandemin ser ut att lätta. Toni Heikkilä börjar arbeta för Albanien i evangeliets tjänst under ett års tid. Efter första året uppskattas behov av fortsättning i Albanien och då skulle vi, om Gud så leder, sända hela familjen Toni och Emilia Heikkilä. För det här arbetet behövs givetvis planering, penningar och förbön. Avtalet med Toni skrivs på hösten efter att det ekonomiska stödet är försäkrat.

LFF och dess verksamhetsledare för utlandsmissionen står för planeringen, men för att sända ut på Bibelns vis behöver vi församlingar som utrustar med penningar och går i förbön för saken. Vår önskan från LFF:s styrelse är att 3-4 församlingar (bönhusföreningar) gemensamt skulle ta det ekonomiska ansvaret, givetvis får alla bönhusföreningar bidra. Totalkostnaderna per månad uppskattas vara ca 4000€.

Privatpersoner kan ju även direkt göra månatliga inbetalningar till LFF:s konto FI5755670720101843, REF. 1119. Är du villig att satsa minst priset på en hamburgermåltid i månaden för spridningen om frälsningen vi har i tron på syndernas förlåtelse i Jesu namn och blod. Är du med?

På styrelsens vägnar
ordf. Torvald Hjulfulfs
Anmälningar till Toni Heikkiläs stödgrupp:
vesa.poyhtari@lff.fi
044 2175 410

Guds Frid!

Mitt namn är Toni Heikkilä. Allt sedan jag första gången besökte Albanien 2015 har landet och församlingen legat mig och min familj varmt om hjärtat. Även om det albaniska samhället är muslimskt är det väldigt sekulariserat. Få tror på en gud, ännu färre är de som tror på Jesus som är Vägen, Sanningen och Livet.

Som kristna är vår uppgift att sprida budskapet om vår frälsare Jesus. Vi har ett verktyg som är kraftigare än allt annat, Guds Ord. Det är levande och verksamt och det förändras inte. Må vi vara trogna detta Ord! Det albaniska folket behöver Jesus.

Namn:
Toni Heikkilä
Familj:
Fru Emilia (fd. Sundström) och sonen Hosea (f. 2018). Vår andra son väntas i juli 2021.
Ålder: 28 år
Föräldrar:
Antero och Margareth (d. 2009) Heikkilä.
”Hembönehus”: Flynängen bönhusförening.
Studier:
Ingenjör i Produktionsekonomi 2018, förväntas bli teologiemagister hösten 2021.
Tidigare yrken:
Båtbyggare, Inköpare, försäljare

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Övriga 37 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrasveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

*Salig är den som fått
sitt brott förlåtet,
sin synd övertäckt!
Salig är den som Herren inte
tillräknar synd
och som i sin ande är utan svek.
Så länge jag teg
förtvinade mina ben
och jag stönade dagen lång.
Dag och natt var din hand
tung över mig,
min kraft rann bort
som i sommarens torka.
Då erkände jag min synd för dig
och dolde inte min skuld.*

*Jag sade: "Jag vill bekänna
mina brott för Herren" –
då förlät du mig min syndaskuld.
Därför ska alla trogna be till dig
medan du går att finna.
Om väldiga vattenfloder kommer
ska de inte nå dem.
Du är mitt beskydd,
du bevarar mig från nöd,
du omger mig
med frälsningens jubel.
Jag vill lära dig och undervisa dig
om den väg du ska vandra,
jag vill ge dig råd
och låta mitt öga vaka över dig.
(Ps. 32: 1,2,5–)*